

ATALANTA

Sjömansbrev.

Melodi: Här ha vi nu våren

Nu vill jag mitt hjärta för dig åderlåta
och sända en hälsning på skrivandes vis,
när skeppet det gungar på böljan den våta
och vinden den blåser en kärlekens bris.
Den vinden den är av besynnerligt slag,
ibland är den stark och ibland är den svag.
För den gör mig så livad och så modig falleralla,
för den gör mig så livad, så modig fallera!

Ja, dig Atalanta jag städse påtänker,
när sola' går ner och när som hon går opp,
när månen sitt guld över böljorna stänker,
så är du ock hos mig från köl och till topp.
Och när som jag lägger mig uti min koj,
då är du ock hos mig, fast bara på skoj.
För den gör mej så livad etc.

Ja, dig jag påtänker, när såsom jag äter,
och när som jag dricker den törstandes drick,
mitt tarvliga mål utav sill och potäter
mig tyckes beskådat av din blåda blick.
Ja, alla de blomster på levnadens stig
jag ej vill bortbyta mot blickar av dig.
För den gör mej så livad etc.

Där går du och diskar på trista hotellet,
den lott du har fått den är enkel, min vän.
Men när du en gång blir min maka i tjället,
då skola vi väl taga skadan igen.
Mitt hjärta, ack om en tallrik det var
som du finge diska i alla din' dar.
För den gör mej så livad etc.

Och när du om kvällen dig lägger att njuta
den sovandes ro, som beläker din själ,
då skall du få höra de slag på din ruta
av tusendes fugglar som sjunga: må väl!
De tusendes fugglar som sjunga: måväl
är tusende tankar till dej från min själ.
För den gör mej så livad etc.